

รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดเรียนรู้พลศึกษา สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร

An Authentic Assessment Model for Physical Education Learning in Large Schools in Bangkok Metropolitan Area

กนกกรส ดีนอก¹, ชลธิชา แก้วมี²

Kanokrod Deenok¹, Chonthicha Kaewmee²

Corresponding Author E-mail: chonthicha.ka@northbkk.ac.th

Received: 2024-12-10; Revised: 2025-03-07; Accepted: 2025-04-19

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบดังกล่าวต่อทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน และ 3) วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการประเมินนี้ การวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 200 คน ซึ่งสุ่มเลือกแบบง่าย และครูพลศึกษา 5 คน ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงจากโรงเรียนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการประเมินผลที่พัฒนาขึ้น 2) แบบทดสอบการปฏิบัติงานจริง 3) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และ 4) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าทีแบบคู่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์เชิงประเด็น ผลการวิจัยพบว่า

1) รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 2) นักเรียนมีพัฒนาการด้านความมั่นใจในการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) พฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ครูและนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อรูปแบบดังกล่าว จึงสนับสนุนให้มีการนำไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและการเรียนรู้ที่มีความหมาย

คำสำคัญ: การประเมินผลตามสภาพจริง, พลศึกษา, ทักษะปฏิบัติ, พฤติกรรมการเรียนรู้, โรงเรียนขนาดใหญ่

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹ Student of Bachelor of Education Degree, Physical Education and Sports Science, North Bangkok University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

² Advisor, Faculty of Education, North Bangkok University

Abstract

This study aimed to (1) develop an authentic assessment model for physical education instruction, (2) examine the effectiveness of the model on students' practical performance skills, and (3) analyze students' and teachers' perceptions toward the model. A mixed-methods research design was employed. The sample consisted of 200 lower secondary school students selected through simple random sampling and five physical education teachers selected through purposive sampling from large schools in Bangkok. The research instruments included: (1) the developed authentic assessment model, (2) performance-based tasks, (3) behavioral checklists, and (4) semi-structured interview protocols. Quantitative data were analyzed using mean, standard deviation, paired sample t-tests, and one-way ANOVA, while qualitative data were analyzed through content analysis and thematic analysis. The results revealed that:

1) the authentic assessment model was deemed appropriate and effective by experts and practitioners, 2) students showed significant improvement in practical skills—particularly in movement accuracy, teamwork, and decision-making in real-life scenarios ($p < .05$), and 3) behavioral outcomes such as responsibility, discipline, and motivation during practice also significantly improved ($p < .05$). Moreover, qualitative findings from interviews confirmed positive perceptions from both students and teachers. The results support the integration of authentic assessment in physical education and other practice-based subjects to foster meaningful learning and transferable life skills.

Keywords: Authentic Assessment, Physical Education, Student Performance, Behavioral Development, Large schools

บทนำ

ในปัจจุบันระบบการศึกษาทั่วโลกให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถทางวิชาการ ทักษะทางกายภาพ และพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่นักเรียนมีพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง การศึกษาวิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างทั้งสุขภาพและทักษะชีวิตให้กับผู้เรียน (Armour, & Harris. 2020) อย่างไรก็ตาม ระบบการประเมินผลในปัจจุบันยังคงมุ่งเน้นการทดสอบผ่านข้อสอบมาตรฐานและการวัดผลที่เป็นเชิงปริมาณมากกว่าการวัดผลจากการปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนอาจไม่ได้รับโอกาสในการฝึกฝนและแสดงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง (Bailey, et al. 2016) ดังนั้น การนำแนวทาง การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจึงเป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน

โรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีนักเรียนจำนวนมากและมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร เช่น จำนวนครูผู้สอน พื้นที่ฝึกซ้อม และเครื่องมืออุปกรณ์ อาจทำให้การจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (Hollis, et al. 2016) ครูอาจต้องใช้การวัดผลแบบดั้งเดิมที่เน้นการสอบข้อเขียน หรือการสังเกตเชิงทั่วไปแทนการประเมินผลที่สามารถสะท้อนทักษะและพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ส่งผลให้นักเรียนอาจไม่ได้รับการพัฒนาทักษะทางกายภาพอย่างเต็มที่ และขาดโอกาสในการฝึกฝน การทำงานร่วมกัน การตัดสินใจในสถานการณ์จริง และความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21

การประเมินผลตามสภาพจริง เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง (Gulikers, et al. 2019) โดยการประเมินประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถผ่านการปฏิบัติงานจริง แทนการสอบข้อเขียนหรือการทดสอบในห้องเรียน เช่น ในวิชาพลศึกษา อาจมีการประเมินผ่านการเล่นกีฬา การทำงานเป็นทีม หรือการตัดสินใจในสถานการณ์แข่งขัน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการใช้ชีวิตจริง (Villarreal, et al. 2020)

นอกจากนี้ แนวทางการประเมินตามสภาพจริงยังช่วยพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่เพียงแต่ในด้านทักษะการเคลื่อนไหว แต่ยังรวมถึงคุณลักษณะทางพฤติกรรม เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้น ซึ่งเป็นปัจจัย

สำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเติบโตอย่างมีคุณภาพ (López-Pastor, et al. 2019) การศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการประเมินโดยใช้วิธีการที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริง จะมีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้มากขึ้น และมีความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้ดีกว่า นักเรียนที่ถูกประเมินโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานทั่วไป (Mueller. 2018) ดังนั้น การวิจัยเกี่ยวกับการนำการประเมินตามสภาพจริงมาใช้ในวิชาพลศึกษาจึงมีความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดแนวทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และช่วยเพิ่มคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

จากเหตุผลข้างต้น การวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษา สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ เพื่อให้สามารถวัดผล ทักษะการปฏิบัติงานจริง และพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนได้อย่างแม่นยำและครอบคลุม การศึกษานี้ยังมุ่งวิเคราะห์ผลของการใช้รูปแบบการประเมินนี้ต่อ พัฒนาการของนักเรียนในด้านความแม่นยำของการเคลื่อนไหว รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง รวมถึงผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม ซึ่งคาดว่าผลของการวิจัยนี้จะช่วยเสนอแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นที่เน้นการปฏิบัติงานจริง เช่น ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาประสิทธิภาพ ของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้น
3. วิเคราะห์ความคิดเห็น ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง

การทบทวนวรรณกรรม

วิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไม่ได้เพียงมุ่งเน้นการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตที่จำเป็น เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง (Bailey, et al., 2016) การพัฒนาทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยเฉพาะการประเมินผลที่เชื่อมโยงกับบริบทการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

หนึ่งในแนวทางที่มีประสิทธิภาพคือการใช้ “การประเมินผลตามสภาพจริง” (Authentic Assessment) ซึ่งเน้นการประเมินในสถานการณ์ที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมไปใช้ได้จริง การประเมินในลักษณะนี้ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นในวิชาที่ต้องพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ หรือเทคโนโลยี เนื่องจากเป็นวิธีการที่ช่วยให้ครูมองเห็นพัฒนาการของนักเรียนในมิติที่หลากหลาย (Gulikers, et al. 2019)

1. ทฤษฎีและแนวคิดที่สนับสนุนการประเมินผลตามสภาพจริง

Hollis, et al. (2016) ได้ชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม แนวคิดนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ Armour, & Harris (2020) ที่ระบุว่าจัดการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ชีวิตจริง เช่น การแข่งขันกีฬาหรือการจำลองสถานการณ์ จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากกว่าการเรียนการสอนแบบท่องจำ

2. ความสำคัญในบริบทโรงเรียนขนาดใหญ่

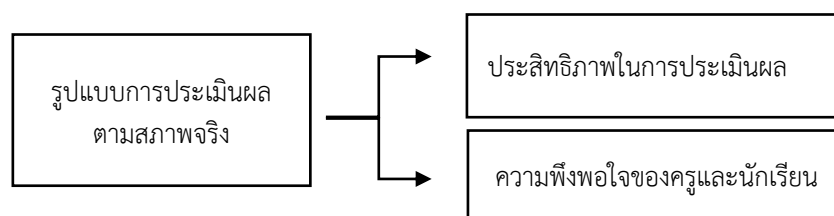
ในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนจำนวนมาก การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเป็นเรื่องท้าทาย แต่การใช้การประเมินตามสภาพจริงสามารถตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียนได้ดี โดยการประเมินในสถานการณ์จริง เช่น การวัดทักษะการเล่นกีฬาในสนามหรือการประเมินการทำงานกลุ่มในกิจกรรมเฉพาะด้าน สามารถช่วยให้ครูเข้าใจพัฒนาการทั้งด้านความสามารถเชิงกายภาพและพฤติกรรมของนักเรียนได้ดีขึ้น (Gulikers, et al. 2019)

3. การนำแนวคิดมาประยุกต์ใช้ในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมนี้สนับสนุนการออกแบบรูปแบบการประเมินที่สอดคล้องกับความต้องการของวิชาพลศึกษา โดยเน้นการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 2 มิติ คือ มิติด้านทักษะการปฏิบัติงาน เช่น ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว การทำงานเป็นทีม และการตัดสินใจ และมิติพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้น ซึ่งจะเป็แนวทางที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้แบบองค์รวม

จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา แนวคิด “การประเมินผลตามสภาพจริง” ถือเป็นกรอบการประเมินที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากสามารถช่วยครูประเมินพัฒนาการของนักเรียนในสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาทักษะชีวิตและพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้จึงนำแนวคิดดังกล่าวมาออกแบบเครื่องมือและกระบวนการประเมินเพื่อศึกษาผลกระทบและพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ในบริบทโรงเรียนขนาดใหญ่ที่หลากหลาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed-Methods Research) ซึ่งรวมการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและลึกซึ้ง โดยใช้วิธีการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 429 คน และครูพลศึกษา 5 คน จากโรงเรียนขนาดใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยประชากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยจะครอบคลุมทั้งนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษาและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นดังกล่าว

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียน 200 คน ถูกกำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากขนาดประชากรทั้งหมดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 429 คน โดยใช้ สูตรของ Krejcie, & Morgan (1970) ซึ่งเป็นแนวทางที่นิยมใช้ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนจำกัด ซึ่งจากตารางของ Krejcie, & Morgan (1970) สำหรับประชากรขนาด $N = 429$ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรอยู่ที่ประมาณ 201 คน ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวน 200 คนที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ศึกษาเรื่องการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างว่าสามารถใช้จำนวนน้อยกว่าที่ควรได้หรือไม่ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวช่วยให้มั่นใจได้ว่า มีความครอบคลุมและเป็นตัวแทนที่เพียงพอของประชากรเป้าหมาย

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนถูกสุ่มเลือกโดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการใช้โปรแกรมสร้างตัวเลขสุ่ม (Random Number Generator) เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกอย่างเท่าเทียมกัน ส่วนครูพลศึกษาทั้ง 5 คน ถูกเลือกโดยใช้ การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลวิชาพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เครื่องมือที่ออกแบบมาสำหรับการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเภทหลัก ได้แก่

1. แบบทดสอบการปฏิบัติงานจริง (Performance Tasks):

แบบทดสอบนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนแสดงทักษะการปฏิบัติงานจริงในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง เช่น การเล่นเกมตามบทบาทที่กำหนด การจัดการแข่งขันกีฬา การฝึกซ้อมกีฬาภายใต้สภาวะที่กำหนด การใช้ทักษะการเล่นกีฬา ทั้งในรูปแบบเดี่ยวและกลุ่ม แบบทดสอบนี้จะมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ประเมินสามารถวัดผล การปฏิบัติได้อย่างแม่นยำ

2. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ (Behavioral Checklists):

แบบประเมินนี้จะถูกใช้เพื่อวัดพฤติกรรมที่แสดงออกในระหว่างการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม การประเมินจะถูกจัดทำเป็น รายการตรวจสอบ (Checklists) ที่ผู้ประเมินสามารถตรวจสอบได้อย่างง่ายดาย และมีภาระระดับความสามารถในแต่ละ พฤติกรรมอย่างชัดเจน

3. แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก (Questionnaires and In-depth Interviews):

เครื่องมือเหล่านี้จะถูกใช้เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนและครูต่อ การใช้การประเมินผลตามสภาพจริง แบบสอบถามจะถูกออกแบบมาเป็นแบบสำรวจที่มีทั้งคำถามปลายปิดและคำถาม ปลายเปิด ในขณะที่การสัมภาษณ์เชิงลึกจะช่วยให้การเก็บข้อมูลที่มีความลึกซึ้งและละเอียดกว่า เพื่อให้เข้าใจถึงมุมมองและ ประสบการณ์ของผู้เรียนและครูได้ดียิ่งขึ้น

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ดำเนินการภายในบริบทของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน โดยมีขั้นตอนที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 พัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ดำเนินการดังนี้ 1) การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการประเมิน ทำการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประเมิน ตามสภาพจริง พร้อมกับสร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงที่ประกอบด้วยแนวทางและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน จากนั้น นำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาและการประเมินผลตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 2) การทดลองใช้รูปแบบการประเมินที่ พัฒนาขึ้น จากนั้น นำรูปแบบการประเมินไปทดลองใช้จริงในบริบทการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยครูพลศึกษาทำหน้าที่ เป็นผู้ดำเนินการใช้การประเมินผลตามสภาพจริงในระหว่างการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงต่อทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน ดำเนินการดังนี้ 1) Pretest (ก่อนการสอนด้วยรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง) นักเรียนทุกคน จะได้รับการประเมิน ทักษะการปฏิบัติงานจริงโดยใช้แบบทดสอบการปฏิบัติงานจริง (Performance Tasks) ที่พัฒนาและตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหาแล้ว โดยการประเมินเน้นที่ 3 ด้าน ได้แก่ ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกันในทีม และการตัดสินใจ ในสถานการณ์จริง 2) การใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งครูดำเนินการสอนตามแนวทางการประเมินผลตาม สภาพจริง นักเรียนได้รับโอกาสฝึกฝนและถูกประเมินในระหว่างทำกิจกรรมในวิชาพลศึกษา 3) Posttest (หลังการสอนด้วย รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง) นักเรียนจะได้รับการประเมินทักษะการปฏิบัติงานจริงซ้ำโดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับ Pretest จากนั้น นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าทีแบบคู่ (Paired Sample t-test) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของทักษะ

วัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ดำเนินการดังนี้ 1) Pretest (ก่อนการสอนด้วยรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง) นักเรียนทุกคน จะได้รับการประเมิน พฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ (Behavioral Checklists) ซึ่งประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม 2) การใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง โดยในระหว่างการเรียนรู้ ครูดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้ พัฒนาพฤติกรรมผ่านการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน 3) Posttest (หลังการสอนด้วยรูปแบบการประเมินผลตาม สภาพจริง) นักเรียนจะได้รับการประเมินพฤติกรรมเรียนรู้อีกครั้งโดยใช้แบบประเมินเดิม จากนั้นนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบ

ค่าที่แบบคู่ (Paired Sample t-test) เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) โดยคัดเลือกนักเรียนบางส่วนโดยใช้ การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ครอบคลุม จากนั้น ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งนักเรียนและครูเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประสบการณ์และความคิดเห็นต่อรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นสำคัญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงปริมาณ และ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ซึ่งถูกดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 พัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง วิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินรูปแบบการประเมินที่พัฒนาขึ้น ใช้ดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) เพื่อพิจารณาว่ารูปแบบการประเมินมีความสอดคล้องกับแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือไม่ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือให้เหมาะสม 2) การทดสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อตรวจสอบว่าแต่ละตัวชี้วัดของรูปแบบการประเมินสามารถสะท้อนมิติของการประเมินผลตามสภาพจริงได้อย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงต่อทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการปฏิบัติงานจริงก่อนและหลังการใช้รูปแบบการประเมิน ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายการกระจายตัวของคะแนนการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน ใช้การทดสอบค่าที่แบบคู่ (Paired Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง และแปลผล ซึ่งหากค่า $p\text{-value} < 0.05$ แสดงว่ามีความแตกต่างของทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียนก่อนและหลังใช้รูปแบบการประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบทักษะการปฏิบัติงานจริง ใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อตรวจสอบว่ามีความแตกต่างของการพัฒนาในด้าน ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริงหรือไม่

วัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการเรียนรู้ใน 3 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม ใช้ การทดสอบค่าที่แบบคู่ (Paired Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง และแปลผล ซึ่งหากค่า $p\text{-value} < 0.05$ แสดงว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธี การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปแนวโน้มความคิดเห็นของนักเรียนและครูเกี่ยวกับผลกระทบของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง และวิเคราะห์ หมวดหมู่เนื้อหา (Thematic Analysis) เพื่อจำแนกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางกายภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และแปลผล เพื่อประเมินว่าครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อรูปแบบการประเมินหรือไม่ และตรวจสอบว่ามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงรูปแบบการประเมินหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ศึกษาผลของการใช้รูปแบบนี้ต่อทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน และวิเคราะห์ผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ผลการประเมินการปฏิบัติงานจริง (Performance Tasks)

การประเมินการปฏิบัติงานจริงของนักเรียนในการเล่นกีฬา ประกอบด้วย เกณฑ์การประเมิน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว ความสามารถในการทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การใช้การประเมินผลตามสภาพจริงช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนในทุกเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินการปฏิบัติงานจริงระหว่าง pretest และ posttest

เกณฑ์การประเมิน	Pretest		Posttest		t-value	p-value
	M	SD	M	SD		
ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว	2.65	0.45	4.15	0.37	8.21	0.001*
การทำงานร่วมกันในทีม	2.70	0.50	4.05	0.45	7.96	0.001*
การตัดสินใจในสถานการณ์จริง	2.55	0.52	4.10	0.40	9.02	0.001*

*p < .05 แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการประเมินผลตามสภาพจริงมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญในทุกเกณฑ์ โดยคะแนนเฉลี่ยของ Posttest สูงกว่า Pretest อย่างชัดเจน ในด้าน ความแม่นยำในการเคลื่อนไหว ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.65 เป็น 4.15 แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการด้านเทคนิคและการควบคุมการเคลื่อนไหว ในด้าน การทำงานร่วมกันในทีม ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.70 เป็น 4.05 สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนสามารถประสานงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น และในด้านการตัดสินใจในสถานการณ์จริง ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.55 เป็น 4.10 บ่งชี้ว่า นักเรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้นในการเล่นกีฬา

2. ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ (Behavioral Checklists)

การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นการวัด ความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่าง pretest และ posttest

พฤติกรรมที่ประเมิน	Pretest		Posttest		t-value	p-value
	M	SD	M	SD		
ความมีวินัย	3.00	0.60	4.20	0.45	6.87	0.001*
ความรับผิดชอบ	2.90	0.65	4.10	0.50	7.15	0.001*
ความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม	2.80	0.55	4.30	0.42	8.02	0.001*

*p < .05 แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง โดยคะแนนด้าน ความมีวินัย เพิ่มขึ้นจาก 3.00 เป็น 4.20 แสดงถึงการปฏิบัติตามระเบียบและกติกาการเล่นที่ดีขึ้น คะแนนด้าน ความรับผิดชอบ เพิ่มขึ้นจาก 2.90 เป็น 4.10 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและทีมมากขึ้น และคะแนนด้าน ความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม เพิ่มขึ้นจาก 2.80 เป็น 4.30 บ่งชี้ว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการฝึกซ้อมสูงขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก (Qualitative Analysis)

ดำเนินการจากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักเรียนและครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปความคิดเห็นและประสบการณ์ที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้และการประเมินตามสภาพจริง ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า

การเรียนรู้มีความหมาย: นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนในรูปแบบนี้ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ โดยเฉพาะในด้านทักษะการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องและการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น

ทักษะที่พัฒนามากที่สุด: นักเรียนระบุว่า ทักษะที่พัฒนามากที่สุดคือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การตัดสินใจในสถานการณ์จริง และการเคลื่อนไหวที่มีความแม่นยำมากขึ้น

ความร่วมมือและความรับผิดชอบ: นักเรียนรู้สึกว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้การทำงานร่วมกันและเพิ่มความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม

จากความคิดเห็นของครู พบว่า

ประโยชน์จากการประเมินตามสภาพจริง: ครูเห็นว่า การประเมินแบบนี้ช่วยให้ครูสามารถสังเกตและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนได้ในสถานการณ์จริง ทำให้เห็นศักยภาพและจุดที่นักเรียนสามารถพัฒนาได้

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: ครูมองว่า การเรียนการสอนในรูปแบบนี้ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝนในสถานการณ์จริงซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมและพัฒนาได้อย่างแท้จริง

4. ข้อสรุปจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงที่ใช้ใน วิชาพลศึกษา มีผลบวกต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานจริงและพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนได้พัฒนา ทักษะการเคลื่อนไหว ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง อีกทั้งยังพัฒนาพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ดีขึ้น เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และการร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้น

การประเมินตามสภาพจริงเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้วิชาอื่น ๆ ที่ เน้นการปฏิบัติ เช่น วิชาศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ทั้งนี้ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการประเมินนี้สามารถ นำไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และในวิชาที่มีลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยนี้จัดเรียงตามลำดับวัตถุประสงค์ โดยเชื่อมโยงผลลัพธ์กับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้นได้รับการยอมรับว่ามีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนเห็นว่า การประเมินลักษณะนี้สามารถให้ข้อมูลที่แม่นยำเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนเข้าใจเป้าหมายการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้เพราะรูปแบบดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถผ่าน สถานการณ์จริง ซึ่งลดข้อจำกัดของการวัดผลแบบดั้งเดิมที่พึ่งพาข้อสอบมาตรฐานเพียงอย่างเดียว

ผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ Gulikers, et al. (2019) ที่เสนอว่าการประเมินตามสภาพจริงเป็น เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน เนื่องจากเน้นการฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับโลกแห่งความ เป็นจริง และเปิดโอกาสให้เกิดการสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ แนวคิด Constructivist Learning Theory ของ Jonassen (1999) ยังยืนยันว่าผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ดีที่สุดผ่านประสบการณ์ตรง ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของ รูปแบบที่พัฒนาในการวิจัยนี้

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินผล

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงสามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานจริงของ นักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะด้านความแม่นยำของการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจใน สถานการณ์จริง นักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนในบริบทจำลองที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมีความสามารถในการตัดสินใจและ ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแสดงถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Mueller (2018) ที่เสนอว่า การเรียนรู้ในบริบทสมจริงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ Villarreal, et al. (2020) ที่พบว่า การประเมินโดยการปฏิบัติจริงสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน

ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านความรับผิดชอบ วินัย และความกระตือรือร้น การมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและการได้รับผลสะท้อนกลับอย่างชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนตระหนักรู้จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ซึ่งสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างยิ่งยวด ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับ Bailey, et al. (2016) และ López-Pastor, et al. (2019) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมปฏิบัติจริงส่งเสริมคุณลักษณะด้านพฤติกรรมที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21

3. ความคิดเห็นของครูและนักเรียน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อรูปแบบการประเมินที่พัฒนาขึ้น โดยครูเห็นว่ารูปแบบนี้ช่วยให้สามารถสังเกตพฤติกรรมและความสามารถของนักเรียนได้อย่างละเอียดมากขึ้น และสามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่างจากการประเมินแบบดั้งเดิมที่มักจำกัดอยู่ในกรอบของการสอบข้อเขียน

ในขณะที่นักเรียนรู้สึกว่าการประเมินแบบนี้เปิดโอกาสให้ตนเองได้ใช้ทักษะจริง มีความมั่นใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น และสามารถประเมินตนเองได้อย่างตรงจุด ความเข้าใจในจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gulikers, et al. (2019) ที่เสนอว่าการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับ feedback อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยพัฒนาทักษะและความมั่นใจในระยะยาว

สรุปภาพรวม

จากผลการวิจัยทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาพลศึกษา โดยมีจุดเด่นใน 3 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนารูปแบบที่มีความเหมาะสมและสามารถใช้ได้จริงในบริบทโรงเรียนขนาดใหญ่ (2) การส่งเสริมทักษะปฏิบัติและพฤติกรรมเชิงบวกของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ และ (3) การได้รับการยอมรับจากทั้งครูและนักเรียนในเชิงบวก ซึ่งบ่งชี้ถึงความเหมาะสมของรูปแบบดังกล่าวในการนำไปใช้ในบริบทการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน โดยเฉพาะด้าน ความแม่นยำของการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังส่งผลเชิงบวกต่อ พฤติกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในระยะยาวและการดำเนินชีวิตในอนาคต ดังนั้น ควรมีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนและการประเมินผลในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยสามารถดำเนินการได้ในแนวทางต่อไปนี้

1.1 การปรับใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษา ควรมีการนำรูปแบบการประเมินนี้ไปใช้เป็นแนวทางมาตรฐานในการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝน ทักษะการเคลื่อนไหวที่แม่นยำ การทำงานเป็นทีม และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง ผ่านกิจกรรมที่มีความท้าทายและสอดคล้องกับชีวิตจริง เช่น การจำลองสถานการณ์การแข่งขันกีฬา หรือการทำกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้การวางแผนและการแก้ปัญหา การประเมินผลในลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การพัฒนาแนวทางการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflective Learning) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการประเมินผลตามสภาพจริงมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเนื่องจากได้ ฝึกฝนทักษะในบริบทที่สมจริง และได้รับผลสะท้อนกลับ (Feedback) จากครู ดังนั้น ควรมีการออกแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน ประเมินตนเองและรับฟังข้อเสนอแนะจากครูและเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาสามารถปรับปรุงตนเองและพัฒนาทักษะได้อย่างต่อเนื่อง การใช้ สมุดบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ (Reflective Journal) หรือ การอภิปรายหลังการฝึกซ้อม (Debriefing Sessions) จะ

ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ López-Pastor, et al. (2019) ที่ระบุว่า การเรียนรู้ผ่านการสะท้อนตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.3 การนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นที่เน้นการฝึกปฏิบัติ นอกจากวิชาพลศึกษาแล้ว รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงสามารถนำไปปรับใช้กับวิชาอื่น ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น วิชาศิลปะ อาจใช้การประเมินผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงออกทางศิลปะ หรือวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี อาจใช้การประเมินผ่านการปฏิบัติงานจริง เช่น การทำโครงงานทางเทคโนโลยีหรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ และการฝึกทักษะในสายวิชาชีพต่าง ๆ เช่น วิชาช่าง วิชาการโรงแรม และการบริหารธุรกิจ ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การใช้รูปแบบการประเมินนี้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผ่านกระบวนการประเมินผลตามสภาพจริงมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในโลกปัจจุบัน ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมการใช้รูปแบบการประเมินที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะเหล่านี้อย่างเป็นระบบ โดยสามารถดำเนินการผ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการวางแผนและตัดสินใจด้วยตนเอง เช่น การใช้ Project-Based Learning ร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม และการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่มและการอภิปรายที่เน้นการทำงานร่วมกันและความมีวินัย

1.5 การฝึกอบรมครูให้มีความเข้าใจและสามารถใช้การประเมินตามสภาพจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่า การประเมินตามสภาพจริงจะมีข้อดีหลายประการ แต่การนำไปใช้ในสถานศึกษาอาจต้องอาศัยการฝึกอบรมครูให้มีความเข้าใจ และสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมได้ ดังนั้น โรงเรียนควร จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครู เพื่อให้มีทักษะในการใช้การประเมินตามสภาพจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการออกแบบเครื่องมือประเมิน การให้ Feedback อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการประเมิน เช่น การใช้วิดีโอบันทึกการฝึกซ้อมของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะที่ตรงจุด

โดยสรุป ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงมีศักยภาพในการพัฒนาทักษะทางกายภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ควรมีการ ส่งเสริมและขยายผลการใช้รูปแบบการประเมินนี้ในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนในบริบทอื่น ๆ รวมถึง การประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ๆ ที่ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้ โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการฝึกอบรมครู และการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานจริงและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะด้าน ความแม่นยำของการเคลื่อนไหว การทำงานร่วมกัน และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง รวมถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย และความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม อย่างไรก็ตาม ยังมีหลายประเด็นที่สามารถพัฒนาและศึกษาต่อยอดในงานวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น โดยสามารถกำหนดหัวข้อวิจัยที่น่าสนใจได้ดังนี้

2.1 “ผลกระทบระยะยาวของการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงต่อพัฒนาการด้านทักษะและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน” ควรมีการศึกษาต่อเนื่องเพื่อติดตามผลในระยะยาว ว่าการใช้การประเมินตามสภาพจริงสามารถส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียนในระยะเวลาที่ยาวขึ้นหรือไม่ เช่น พัฒนาการทางทักษะทางกายภาพที่ยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลกระทบต่อความสามารถในการทำงานร่วมกันในสังคม การศึกษานี้จะช่วยให้เข้าใจถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินผลเมื่อถูกนำไปใช้ในระยะเวลา และช่วยพัฒนาแนวทางการปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดใหญ่

2.2 “การศึกษาการนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ” เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่โดยทั่วไป จึงควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หรือทางกายภาพ (Physical Disabilities) เพื่อศึกษาว่ารูปแบบนี้สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักเรียนกลุ่มนี้ได้อย่างไร และจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการประเมินหรือไม่

2.3 “ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษา” ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในวิชาพลศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงมุมมองของผู้ปกครองต่อข้อดีและข้อจำกัดของการประเมินรูปแบบนี้ เช่น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ทักษะของผู้ปกครองเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะในการพัฒนาแนวทางการประเมินให้เหมาะสมกับความคาดหวังของครอบครัว ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการประเมินให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและครอบครัวมากขึ้น

2.4 “การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน” ควรมีการศึกษาการนำรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้กับโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนในชนบท หรือโรงเรียนที่มีทรัพยากรจำกัด เพื่อศึกษาว่าปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางการศึกษาส่งผลต่อความสำเร็จของการใช้การประเมินรูปแบบนี้หรือไม่

2.5 “การขยายผลรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงไปสู่รายวิชาอื่นที่เน้นทักษะการปฏิบัติ” จากผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลตามสภาพจริงช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ดังนั้นควรมีการศึกษาการนำรูปแบบการประเมินนี้ไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการปฏิบัติ เช่น วิชาศิลปะ โดยการประเมินผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและการแสดงออกทางศิลปะ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยการประเมินผ่านการปฏิบัติงานจริง เช่น การทำโครงงานทางเทคโนโลยีหรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ รวมไปถึง การฝึกทักษะในสายวิชาชีพต่าง ๆ เช่น วิชาช่าง วิชาการโรงแรม และการบริหารธุรกิจ ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป การศึกษาครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นการศึกษาผลกระทบระยะยาวของรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงในการนำไปใช้ในกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินนี้ นอกจากนี้ ควรขยายการศึกษาการใช้รูปแบบการประเมินนี้ไปยังโรงเรียนที่มีบริบทแตกต่างกัน และรายวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้สามารถพัฒนาแนวทางการประเมินที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อระบบการศึกษาในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Armour, K. M., & Harris, J. (2020a). **Becoming a physical education teacher: Contemporary learning and teaching**. Routledge.
- _____. (2020b). Making the case for developing effective professional learning for out-of-field teachers of physical education in primary schools. **Education Sciences**. 10(7): 175.
- Bailey, R., Armour, K., Kirk, D., Jess, M., Pickup, I., & Sandford, R. (2016). The educational benefits claimed for physical education and school sport: An academic review. **Research Papers in Education**. 24(1): 1–27.
- Gulikers, J. T. M., Bastiaens, T. J., & Kirschner, P. A. (2019). Authentic assessment, student and teacher perceptions: The practical value of the five-dimensional framework. **Journal of Vocational Education & Training**. 56(2): 265–285.
- Hollis, J. L., Williams, A. J., Sutherland, R., Campbell, E., Nathan, N., & Wolfenden, L. (2016). A systematic review and meta-analysis of moderate-to-vigorous physical activity levels in secondary school physical education lessons. **International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity**. 13(1): 1–15.
- Jonassen, D. H. (1999). **Designing constructivist learning environments**. Retrieved 7 March 2025, from <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=31399>.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**. 30(3): 607–610.
- López-Pastor, V. M., Pérez, S., & Molina, A. (2019). Learning through authentic assessment in physical education. **European Journal of Physical Education and Sport Science**. 4(1): 23–33.

Mueller, J. (2018). Authentic assessment toolbox: Enhancing student learning through real-life tasks.

Retrieved 7 March 2025, from <http://jfmuellet.faculty.noctrl.edu/toolbox/>.

Villarroel, V., Boud, D., & Molloy, E. (2020). Assessment for learning in practice. *Assessment & Evaluation in Higher Education*. 45(2): 208–223.